

Im Ried

Im Ried stont Lilie
gäel und blau,
hont d' Auge voller
Morgetau,
Libelle flüglet uus.

E Spinnle hot sie
Netz uusgspannt,
schon tanzet Mückle
umenand,
es raschelet e Muus.

Es zischelet im
Schilf de Wind,
lockt d' Ente us de
Neschter gschwind,
do summts im Weidehuus.

De See vejublet
Silber schier,
de Tag ischt wie es
Hochzitsfier
und singt so selig uus.

Bruno Epple

Dinne

Tief dinne trommets liisle zue,
verstande kan i's it,
's ischt allwil do, wan i au tue
und hot sie oagne Zit.

Doch ammel i de Nacht wachts uf
und luegt mi truurig aa,
veschrocke los i, tue kon Schnuuf,
bliib still as wie i kaa.

No ischts vebii — ischts wirkli wohr,
lebt ebber in mer dinn?
I frog mi selber, suech e Toor
zu dem veborgne Sinn.

Bruno Epple